

SLOVESO BÝT

Všechna česká slovesa se časují. Časování znamená, že sloveso mění svoji koncovku a tím vyjadřuje různé osoby. Osobní zájmena (například *já, ty, on* atd.) se v češtině na rozdíl od mnoha jiných jazyků obvykle spolu se slovesy nepoužívají, protože informace o osobě je vyjádřena koncovkou slovesa. Osobní zájmena se slovesem používáme pouze tehdy, když je chceme zdůraznit (například *Já jsem doktor, ale ty ne.*).

Pozor: Ve výrazu *To je.../To není...* (například když na něco nebo někoho ukazujeme) však demonstrativní zájmeno *to* nikdy nevynecháváme.

Sloveso *být* má v přítomném čase nepravidelné časování.

	být	
	kladný tvar	záporný tvar
já	<i>jsem</i>	<i>nejsem</i>
ty	<i>jsi</i> , v obecné češtině: <i>jseš</i>	<i>nejsi</i> , v obecné češtině: <i>nejseš</i>
on, ona, to	<i>je</i>	<i>není</i>
my	<i>jsme</i>	<i>nejíme</i>
vy	<i>jste</i>	<i>nejste</i>
oni	<i>jsou</i>	<i>nejsou</i>

Všimněte si výslovnosti: *jsem* [sem], *jsi* [si], *jseš* [seš], *je* [je], *jsme* [sme], *jste* [ste], *jsou* [sou].